

16 Ιανουαρίου, 1996

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΩΝΑ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 593/94)

Προσφυγή βάσει του Αρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Επανεξέταση — Επανάληψη της ακυρωθείσας απόφασης χωρίς καμία μεταβολή στην κριθείσα περίπτωση προαγωγών στην Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου.

5

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών σε Προϊσταμένους Υπηρεσίας Β' (Τεχνικού Προσωπικού). Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν προϊόν επανεξέτασης αφού η αρχική προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών είχε ακυρωθεί συνεπεία προσφυγής και του αιτητή.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

Κατά την επανεξέταση, εν προκειμένω, η Αρχή αν και σημείωσε την ελαφρή υπεροχή του αιτητή όσον αφορά τις βαθμολογίες, έκρινε και πάλι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν σε επίδοση και απόδοση και ήταν ουσιαστικά οι καταλληλότεροι λαμβάνοντας υπόψη την αξία, την πείρα και τη γενική υπηρεσιακή εικόνα των υποψηφίων. Δεν αποκαλύπτονται όμως οι λόγοι της προτίμησης των ενδιαφερομένων μερών, ούτε τα συγκεκριμένα στοιχεία που συνθέτουν την υπεροχή τους, η οποία δεν συνάγεται από τα στοιχεία των φακέλων. Δεν αποκαλύπτεται επίσης, κανένας συγκεκριμένος λόγος γιατί κρίθηκαν ουσιαστικά καταλληλότεροι του αιτητή, λαμβανομένων υπόψη των ευρημάτων του ακυρώσαντος Δικαστηρίου.

15

20

25

5 Η κρίση της Αρχής αναφορικά με την υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών βασίστηκε στα ίδια στοιχεία των φακέλων που ήταν ενώπιόν της κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας απόφασής της, χωρίς να προστεθεί οτιδήποτε σ' αυτά. Με βάση τα στοιχεία αυτά το Δικαστήριο ήδη έκρινε ότι δεν υποστηριζέτο η υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών. Η απλή αναφορά ότι σταθμίστηκαν και αξιολογήθηκαν όλα τα ενώπιον της Αρχής στοιχεία δεν προσθέτει οτιδήποτε. Η επίδικη απόφαση δε διαφέρει ουσιαστικά από την πρώτη ακυρωθείσα απόφαση της Αρχής. Επί πλέον δεν περιέχει επαρκή αιτιολογία με 10 αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδο.

Αναφερόμενη υπόθεση:

15

Ιωνά κ.ά. ν. Α.ΤΗ.Κ. (1994) 4 Α.Α.Δ. 57.

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκαν στη θέση του Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' (Τεχνικού Προσωπικού), τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του αιτητή.

Μ. Καλλιγέρου, για τον Αιτητή.

25

Κ. Χ'Ιωάννου, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Τα Ενδιαφερόμενα Μέρη είναι απόντα.

30

Cur. adv. vult.

35 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ'ων η αίτηση, ημερομηνίας 7.6.94, με την οποία προάχθηκαν στη θέση του Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β' (Τεχνικού Προσωπικού), από 3/10/91, τα ενδιαφερόμενα μέρη: (1) Κυριάκος Κωνσταντίνου, (2) Ρένος Λοιζίδης, (3) Σάββας Χριστοδούλου και (4) Γεώργιος Παναγιώτου, αντί του αιτητή.

40 Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά την επανεξέταση του θέματος πλήρωσης 4 θέσεων Προϊσταμένου Υπηρεσίας Β', οι οποίες κενώθηκαν ως αποτέλεσμα ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου. Τα γεγονότα που οδήγησαν στη λήψη της επίδικης απόφασης είναι σε συντομία τα ακόλουθα:

Οι καθ'ων η αίτηση (η Αρχή), με απόφασή της ημερομηνίας 3/10/91, αποφάσισε την πλήρωση 8 κενών θέσεων Προϊστάμενου Υπηρεσίας Β', Τεχνικού Προσωπικού. Του θέματος επιλήφθηκε κατ' αρχήν το Συμβούλιο Προσωπικού, το οποίο σύστησε για επιλογή 8 από τους υποψηφίους, συμπεριλαμβανομένων των ενδιαφερομένων μερών. Οι 8 υποψήφιοι συστήθηκαν και από το Γενικό Διευθυντή και ακολούθως το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 20/12/91, αφού μελέτησε τα ενώπιόν του στοιχεία αποφάσισε την προαγωγή των 8 συστηθέντων υποψηφίων, αφού έκρινε ότι υπερείχαν των υπολοίπων υποψηφίων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες και ήταν οι καταλληλότεροι για πλήρωση των 8 κενών θέσεων.

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρήθηκαν οι προσφυγές αρ. 242/92 και 254/92 (η πρώτη από τον αιτητή), οι οποίες συνενδικάστηκαν. Με κοινή απόφασή του που εξέδωσε στις 17/1/94, ο Δικαστής Αρτέμης ακύρωσε τις προαγωγές των 4 από τους 8 προαχθέντες (των ενδιαφερομένων μερών στην παρούσα προσφυγή).

Ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο Προσωπικού της Αρχής συνήλθε στις 7/4/94 για να επανεξετάσει το θέμα της πλήρωσης των 4 κενωθεισών θέσεων. Αφού άκουσε τις εξηγήσεις που έδωσαν οι Προϊστάμενοι των ενδιαφερομένων μερών 3 και 4 αναφορικά με ορισμένες από τις αξιολογήσεις των υποψηφίων αυτών, αξιολόγησε και σύγκρινε τους υποψηφίους και κατάρτισε κατάλογο με τους 7 επικρατέστερους και ουσιαστικά καταλληλότερους υποψηφίους, κατά σειρά προτεραιότητας. Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν τα ενδιαφερόμενα μέρη, όχι όμως ο αιτητής.

Η εισήγηση του Συμβουλίου Προσωπικού τέθηκε ενώπιον του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή ο οποίος εισηγήθηκε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής, κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 7/6/94 αποφάσισε, αφού έλαβε υπόψη την έκθεση του Συμβουλίου Προσωπικού, την εισήγηση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή και το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων, την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών, από 3/10/91. Η απόφαση γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό της Αρχής στις 10/6/94 και ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Ο αιτητής ισχυρίζεται ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά παράβαση του δεδικασμένου που δημιουργήθηκε με την ακυρωτική

απόφαση, και ότι τόσο η επίδικη απόφαση όσο και οι εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή, είναι αντίθετες με τα στοιχεία των φακέλων και ανατιολόγητες. Ισχυρίζεται επίσης ότι υπερέχει έκδηλα των ενδιαφερομένων μερών σε αξία, προσόντα και πείρα.

Ο δικηγόρος για τους καθ'ων η αίτηση υποστηρίζοντας τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης είπε ότι δεν υπήρξε παράβαση του δεδικασμένου εφόσον η Αρχή δεν στηρίχθηκε στις παλιές εισηγήσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή, αλλά προέβηκε σε νέα εξ' υπαρχής έρευνα. Είπε επίσης ότι η Αρχή διαπίστωσε τις ελαφρά καλύτερες βαθμολογίες του αιτητή, έκρινε όμως με βάση το σύνολο των κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένων της επίδοσης, απόδοσης και της ουσιαστικής καταλληλότητας, ότι υπερείχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Καταλήγοντας, είπε ότι ο αιτητής δεν έδειξε έκδηλη υπεροχή.

Το Δικαστήριο εκδίδοντας την ακυρωτική του απόφαση, είπε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: [(Βλέπε *Ιωνά και Άλλος v. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 57].

“Η εικόνα που προκύπτει από τη σύγκριση των αιτητών με τα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Παναγιώτου, Σ. Χριστοδούλου, Ρ. Λοϊζίδη και Κ. Κωνσταντίνου είναι διαφορετική. Έχοντας και πάλι υπόψη τα κριτήρια του Καν. 10(7) σε συνάρτηση με τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη (όπως αυτά αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά) καταλήγω στο συμπέρασμα ότι τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη δεν υπερέχουν των αιτητών. Ειδικότερα δε, στη βαθμολογία προηγούνται οι αιτητές.

Το πιο πάνω συμπέρασμά μου οδηγεί την επίδικη απόφαση σε ακύρωση αναφορικά με την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών Γ. Παναγιώτου, Σ. Χριστοδούλου, Ρ. Λοϊζίδη και Κ. Κωνσταντίνου για τους εξής βασικά λόγους:

Οι εισηγήσεις τόσο του Συμβουλίου Προσωπικού όσο και του Γενικού Διευθυντή στο βαθμό που αφορούν τα προαναφερόμενα 4 ενδιαφερόμενα μέρη δε συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων, και εφόσον λήφθηκαν υπόψη από την Αρχή κατά τη διαμόρφωση της κρίσης της αναφορικά με τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη, η τελική απόφαση στο βαθμό που αναφέρει πιο πάνω καθίσταται τρωτή.

Εν πάση περιπτώσει θεωρώ ότι και χωρίς τις συστάσεις του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή η επίδικη απόφαση πάσχει και δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων. Το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη “υπερέχουν των υπολοίπων υποψηφίων σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες .....”. Το πιο πάνω συμπέρασμα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα όσον αφορά τα ενδιαφερόμενα μέρη Γ. Παναγιώτου, Ρ. Λοϊζίδη, Σ. Χριστοδούλου και Κ. Κωνσταντίνου.”.

Όπως είναι φανερό από τα πιο πάνω αποσπάσματα, το Δικαστήριο έκρινε ότι η διαπίστωση, τόσο του Συμβουλίου Προσωπικού και του Γενικού Διευθυντή όσο και της Αρχής, ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν των αιτητών, δεν υποστηρίζεται από τα στοιχεία των φακέλων τους. Στο σχετικό απόσπασμα της νέας εισήγησης του Συμβουλίου Προσωπικού αναφέρεται απλά ότι το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι μερικοί από τους υποψηφίους υπερέχουν κατά τι των συστηθέντων όσον αφορά τις βαθμολογίες τους, σταθμίζοντας όμως τα κριτήρια του Κανονισμού 10(7), έκρινε ότι ουσιαστικά καταλληλότεροι ήταν οι συστηθέντες. Ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής έκρινε ότι η εισήγηση του Συμβουλίου Προσωπικού ήταν ορθή και αιτιολογημένη και εισηγήθηκε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών προσθέτοντας ότι διέθεταν τα προσόντα και τις ικανότητες να ανταποκριθούν στα καθήκοντα της θέσης και ότι ήταν κατά την άποψή του οι καταλληλότεροι υποψήφιοι. Τέλος, από τα πρακτικά της συνεδρίας της Αρχής, διαβάζουμε τα ακόλουθα:

“Με βάση όλες τις πιο πάνω διαπιστώσεις, το Συμβούλιο προχώρησε σε περαιτέρω αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων μεταξύ τους, εξετάζοντας διεξοδικά όλα τα στοιχεία γι’ αυτούς και συγκεκριμένα τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, την Εισήγηση του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή, τους προσωπικούς τους φακέλους και τα Φύλλα Ποιότητας/Προαγωγής τους και έκρινε ότι οι υποψήφιοι Σάββας Χριστοδούλου (2833), Ρένος Λοϊζίδης (1271), Κυριάκος Κωνσταντίνου (1006) και Γεώργιος Παναγιώτου (1940) υπερέχουν των υπόλοιπων υποψηφίων σε απόδοση και επίδοση, είναι οι καταλληλότεροι λαμβάνοντας υπόψη την αξία, την πείρα και τη γενική υπηρεσιακή εικόνα και γι’ αυτό αποφάσισε την προαγωγή τους στη θέση Προϊστάμενου Υπηρεσίας “Β” Τεχνικού Προσωπικού.

Το Συμβούλιο κατά την κρίση του έλαβε υπόψη το γεγονός ότι

ο Χρίστος Ιωνά (848) και Αντώνης Στεφανή (2274) έχουν ελαφρώς καλύτερες βαθμολογίες από τους προαχθέντες, αλλά σταθμίζοντας και αξιολογώντας όλα τα ενώπιόν του στοιχεία, δηλαδή την απόδοση και επίδοση των υποψηφίων, τα προσό-

5 ντα, την πείρα, τη γενική υπηρεσιακή εικόνα και την ουσιαστική καταλληλότητα για τις προς πλήρωση θέσεις κατέληξε στην πιο πάνω απόφασή του.”.

Όπως είναι φανερό, κατά την επανεξέταση η Αρχή αν και ση-

10 μείωσε την ελαφρή υπεροχή του αιτητή όσον αφορά τις βαθμολογίες, έκρινε και πάλι ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερείχαν σε επίδοση και απόδοση και ήταν ουσιαστικά οι καταλληλότεροι λαμβάνοντας υπόψη την αξία, την πείρα και τη γενική υπηρεσιακή εικόνα των υποψηφίων. Δεν αποκαλύπτονται όμως οι λόγοι της προ-

15 τίμησης των ενδιαφερομένων μερών, ούτε τα συγκεκριμένα στοιχεία που συνθέτουν την υπεροχή τους, η οποία δεν συνάγεται από τα στοιχεία των φακέλων. Δεν αποκαλύπτεται επίσης, κανένας συγκεκριμένος λόγος γιατί κρίθηκαν ουσιαστικά καταλληλότεροι του αιτητή, λαμβανομένων υπόψη των ευρημάτων του Δικαστηρίου.

20 ου.

Η κρίση της Αρχής αναφορικά με την υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών βασίστηκε στα ίδια στοιχεία των φακέλων που ήταν ενώπιόν της κατά το χρόνο λήψης της ακυρωθείσας απόφασής της,

25 χωρίς να προστεθεί οτιδήποτε σ’ αυτά. Με βάση τα στοιχεία αυτά το Δικαστήριο ήδη έκρινε ότι δεν υποστηριζέτο η υπεροχή των ενδιαφερομένων μερών. Η απλή αναφορά ότι σταθμίστηκαν και αξιολογήθηκαν όλα τα ενώπιον της Αρχής στοιχεία δεν προσθέτει οτιδήποτε. Η επίδικη απόφαση δεν διαφέρει ουσιαστικά από την

30 πρώτη ακυρωθείσα απόφαση της Αρχής. Επί πλέον δεν περιέχει επαρκή αιτιολογία με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος. Για τους λόγους αυτούς η επίδικη απόφαση πρέπει ν’ ακυρωθεί.

35 Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.